

Határ Győző

VÉNSÉG BÖRTÖNÉBEN

ezzel is azzal is jól kijutott nékem
nagybeteg párommal vénség börtönében

vénség börtönében időm töltögetem
hol félnyavalyásan hol egész betegen

behozhatatlanul mindenről lekésve
az elaggás önkínzó semmittevése:

mondanivalótlanság az én gyónásom
megsínylem-szenvedem gyors elkallódásom

ez az idő golyószórója – sörétem:
minden másodperccel magam leterítem

minden másodperce átnyíllal belémlő
– belőle periszkóp? nincs belőle kémlő:

öregség feneklett BÚVÁRHARANGJÁBAN
gyökeret eresztek belenőtt a lábam

vélném hogy nekemront: polip-nép hal-árnyak
(vaksi babra ujjbegy izromok rozsdállnak)

más BÚVÁRHARANGOK körbe tengnek pangnak
(maroktelefonja nincs BÚVÁRHARANGNAK)

betegem vizet kér: magatehetetlen
ápolnom pátyolnom: itatnom-etetnem

így hát rab létemnek csepp értelme van még
(emberlövédéknek: mehetnék rohannék!)

*élni szólalkozni ki lenni szeretne
egyszer utoljára ha felmerülhetne –)*

nagybeteg párommal vénség börtönében
ezzel is azzal is jól kijutott nékem

roskadunk roggyanunk. Érintése bársony:
rohadunk egymásnak egymásért – egymáson

(Parnasszus, 2005/3.)

HATÁR GYŐZŐ 1914-BEN SZÜLETETT GYOMÁN. VERSET, PRÓZÁT ÉS ESSZÉT EGYARÁNT
ÍR. KOSSUTH-DÍJAS.